

высокомѣріе и курулдисваніе. Като Кесаря той диктуваше съставѣтъ въ едно врѣме на четьрма други писари и припираше ся за него съ дукѣтъ като му растълкуваше членъ по членъ, значеніе по значеніе, и рѣчь по рѣчь, и на всякъ отъ свѣта забължжж, той съ заплашваніе повыкваше — Таквази е волята и тѣй го иска синьоръ Мазаніель — А Дукъ Арскый, като отиваше по воджѣкъ му, смиренно отговаряше — да бѣде волята на синьоръ Мазаніели! И тѣй ся дигнѣ всяка мѣчнотія отъ срѣдь, а Дукѣтъ подписва договорѣтъ и поканва рыбаля за утрѣ да ся събержѣтъ въ Кармилскый храмъ, за да земе той женѣкъ си и да даде нему дщериѣкъ му и майкѣкъ ѣ, още и да ся подтвърди съ клетвѣкъ примираваніето на Неаполь.

Таквозь бѣше чудото което свърши съ еднѣкъ само дукъ Пузолянката! Свърши ли казахмы? — Не още! Една само искра, и огнедышната гора пакъ избухнува.

## XV И пакъ двѣтъ Маріины.

Най послѣ, казва Дукѣтъ Ривскый, приготвленіята ся свършихъ и пристѣпихъ въ званичното обнародуваніе на Уставѣтъ, това което съ толкозь нетърпѣніе ся очакваше. Кардинальтъ прѣдстоеше на обрядѣтъ обыколенъ отъ началницѣтъ и избранницѣтъ на народа, освѣтъ Мазаніела. А голѣмо бѣше стеченіето на народа и други не чакахъ вече освѣтъ рыбаля и дука които идахъ придружены всякой отъ дружината си.

Рыбарѣтъ като излѣзе отъ св. Лаврентія, възсѣднѣжъ на бѣль конѣ, и Марія Арска до него възсѣднѣжла па тя на черъ конѣ ахаше въ срѣдь въсклицающійтъ многоброинъ народъ. И само тогазь, и то съ страшно заплашваніе отъ архіепископа че ще го отлѣчи отъ черквѣкъ, можѣхъ да го убѣдятъ и накарать да съблече тѣзи шудравы дрехы които носаше и да облече други сребротканы (сърмены)